

וילזרעך את כל הארץ דאל' והקמה' את
השבועה אשר צייר עת' לאברהם אביר והרבייה
את ארער ככוכבי השמים וגנתה לזרעך את כל
הארץ גאל' והתברנו בארער כל אוי הארץ עכט
אשר שמע אברהם בקהל רישמר משמרת מצות
זקות ותורתך ושבל יצחק בגרר וישאלו איש
המקום לאשתרו יאמר אחותך הוא כי ירא לאכזר
אשר פון יהרגז איש המקום על רבקה כי טובת
טראד הויא ויהי כי ארנו לו שם דיברים רישקוף
אביימלך מלך פלשתים בעל דחלה וירא והזקן
יצחק מצחק את רבקה אשתר הוא ואיר אמרת
אחותך הויא יאמר אליו יצחק כי אמרתך פון אמות
עליה ויאמר אביימלך מה אתה עשית לנו כמעש
שכב אוד הולם אתה אשתר ורבאת עכלינו אשם
וינו אביימלך את כל הולם לאמור הגאל באיש ההן
ובашתו מות יומת ויזרע ישאך באך ההוא וימצא
בשנה ההוא מאה שערים ויברכדו יהוד וישראל
האיש רילך הכלור וגדר עד כי אדל' מאד' ויהי לוי
מיינזה לאז' ומוקזה בקר ועבדה רביה ויהנאו אדו
פלשתים וכל הבארת אשר זופרו עבדין אבו
ביבי אברהם אביו סתמו פלשתים ימליכום עפר
ויאמר אביימלך אל יצחק לר' כוונינו כי עצמת מומנו
מאד רילך מישם יצחק ולען בזחל אסר רישב שם
רישב יצחק ויזופר את הארץ הרים אשר זופרו
ביבי אברהם אביו ויסתמו פלשתים אורי מודג
abraham ויקרה להן שמות נישמת אשר קרא להן
אבי ויזופרו עבדין יצחק בזחל וימצא שם תאר
תים זים ויריבו רשי גרש שם רעל יצחק לאמר נז
למים ריקרא שם הבאר עתק כי דתעשך עמו
ויזופרו באר אורת ורינו אם עלייה ויקרה שמדת
שטענה ריעתך מישם ויזופר באר אחרת ולא רבנו
עליה רילך שמת רחבות ויאמר כי עתה הרוזין
דוחה לנו ופרינו הארץ בלילה ההוא ויאמר אני אלדי
abraham אביר אל תירא כי אדר אבוי וברצדתי
הרבייה את ארער בעבור אברהם עבדי וינו
שם מזבוז ויקרא בשם יהוד ריט שם אהלו ויכרוי
שם עבדי יצחק באר יאביימלך הילך אליו מגהר
ואהוזת מירעהו ופיקל טר צבאו ויאמר אליהם יצחק
מדועם אתם אלוי ואתם שנזתם אני ותשכלו
מאתכם ויאמרו ראו ראיינו כי דינה יהוד עמר